

XLVI.

Forslag til Lov

om

kommunale Dyrtidsforanstaltninger.

(Fremsat i Folketinget den 15. December 1916 af Indenrigsminister *Rode*.)

§ 1.

I Tidsrummet fra 1. Januar 1917 til 31. Marts 1918 kan Kommunalbestyrelserne uden Samtykke af højere Myndighed træffe Foranstaltninger til Bedste for de ved Dyrtiden vanskelig stillede Beboere i Kommunen. Dette kan ske gennem direkte eller indirekte Forsyning med Naturalier, Brændsel og de nødvendigste Beklædningsgenstande uden Betaling eller til nedsat Pris eller ved direkte Pengehjælp.

§ 2.

I fornævnte Tidsrum kan Kommunerne endvidere med Indenrigsministerens Samtykke træffe Foranstaltninger til, at der kan sikres alle Kommunens Beboere de vigtigste Livsfornødenheder eller særlige Arter af disse til en rimelig Pris.

Saadanne Foranstaltninger kan for Landkommunernes Vedkommende gennemføres saavel for Amtskommunens som for de enkelte Sognekommuners Regning.

§ 3.

Direkte Pengehjælp ifølge denne Lov skal ydes gennem den kommunale Hjælpekasse med følgende Undtagelser:

a. For Københavns og Frederiksberg Kommuners Vedkommende kan Hjælpen ydes henholdsvis gennem den kommunale Afdeling af Københavns Understøttelsesforening og Frederiksberg kommunale Hjælpekasse eller gennem andre Institutioner, som Kommunalbestyrelsen hertil maatte godkende eller oprette.

b. Hjælp til Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser eller Sygekasser som Tillæg til løbende Understøttelse kan ydes gennem vedkommende Kasse.

Pengehjælp ifølge denne Lov kan, uanset Bestemmelserne i Lov Nr. 124 af 29. April 1913, tilstaas Enker, som i Henhold til den sidstnævnte Lov faar Understøttelse til deres uforsørgede Børn. Ligeledes kan der ydes Tillæg til løbende Understøttelser af en anerkendt Arbejdsløshedskasse eller Sygekasse og til Medlemmer af